

13 Δεκεμβρίου 2020

Ο άγιος Σπυρίδωνας σώζει την Κέρκυρα! (3)

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η Κέρκυρα η οποία έχει πολιούχο και προστάτη της τον άγιο Σπυρίδωνα αλλά και ιδιαίτερο βοηθό της στις δυσκολίες της ομολογεί πανδημώς, δηλαδή με όλο την λαό της, την προστασία από τον άγιο από την καταστρεπτική και φονική ασθένεια της χολέρα.

Και όπως διαβάζουμε στο κείμενο που αναφέρει τα γεγονότα για την πανδημία της χολέρας την εποχή εκείνη, όταν εμφανιζόταν η νόσος αυτή στην Ευρώπη αποδεκάτιζε πόλεις με μεγάλο πληθυσμό και καμία ανθρώπινη αρωγή ή ιατρική βοήθεια δεν μπορούσε να την αναχαιτίσει και να σταματήσει την καταστροφή που

σκορπούσε.

Και πράγματι, κατά τον Οκτώβριο του 1855, η χολέρα που μάλιστα τότε την Δυτική Ευρώπη, ενέσκηψε ξαφνικά και στην Κέρκυρα και συγκεκριμένα στο προάστιο του Μανδουκίου. Γι' αυτό κατάλαβε όλη την Κέρκυρα τρόμος.

Απ' όλα τα φαινόμενα και από την κατάσταση στην πόλη και τα προάστια με τον μεγάλο αριθμό του πληθυσμού -και σε σχέση με την έκταση της πόλης και ιδιαίτερα των συνοικιών της- φαινόταν πως θα έπεφτε με μανία η χολέρα πάνω στους κατοίκους, και γι' αυτό όλες οι οικογένειες σχεδόν θα έπρεπε να ετοιμαστούν για να πενθοφορήσουν, να θρηνηθούν και να ανοίξουν ένα πλήθος τάφων.

Όταν ακούστηκε, λοιπόν, το πρώτο κρούσμα, όλος ο λαός κατέκλυσε το απόγευμα με μια ψυχή εκείνο τον ναό του πολιούχου αγίου Σπυρίδωνος και προσέφυγαν σ' αυτόν με δάκρυα, και γονατιστοί ζητούσαν την αρωγή του. Για τρεις εσπέρες τελούσαν παρακλήσεις προς τον Θεό και καταφεύγοντας προς τον πολιούχο άγιο τους.

Για τον λόγο αυτό, η Κέρκυρα δεν είχε την ίδια τύχη με τις άλλες πόλεις που επλήγησαν από την χολέρα, αφού ο αριθμός των κρουσμάτων και των θανάτων ήταν ελάχιστος από αυτό που ανέμεναν.

Και μάλιστα, την πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου κατά την οποία κάθε χρόνο τελείται στην Κέρκυρα η λιτανεία του Ιερού λειψάνου του αγίου Σπυρίδωνος, και συρρέει πλήθος κόσμου, πίστευαν μερικοί, και ιδιαίτερα οι γιατροί, πως με την αφορμή αυτή η αρρώστια θα εξαγριωθεί ακόμη περισσότερο και οι νεκροθάφτες θα έπιαναν δουλειά και θα δούλευαν αδιάκοπα.

Ο λαός, όμως, δεν συμμερίστηκε τον φόβο αυτό, και εμπιστεύτηκε τις ελπίδες του στον άγιο, και έτσι όλος σχεδόν ο κόσμος από τις εξοχές, και όλος ο λαός μέσα από την πόλη συγκεντρώθηκε στην πλατεία από την οποία θα περνούσε το Ιερό λείψανο με το σκήνωμα του αγίου Σπυρίδωνος.

Συγκίνηση μεγάλη είχε καταλάβει όλο αυτό το πλήθος και ήταν όμορφο θέαμα να βλέπεις τον σεβασμό και την πίστη του προς τον Άγιο ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των ανθρώπων αυτών.

Και πράγματι, μέγας ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού!

Από εκείνη την ημέρα έγινε ιδιαίτερα αισθητή η ελάττωση των κρουσμάτων!

Οι θάνατοι σχεδόν σταμάτησαν, η νόσος από την επελθούσα θεία οργή

αναχαιτίστηκε, και η δύναμη της δολοφονικής χολέρας άρχισε να εκμηδενίζεται μπροστά στη δύναμη των πρεσβειών του αγίου.

Κατά την ενδεκάτη Δεκεμβρίου, δηλαδή την παραμονή της γιορτής του αγίου Σπυρίδωνος έπαυσαν εντελώς τα κρούσματα.

Μετά από αυτό, δεν μπορεί καμία γραφίδα, καμία γλώσσα να περιγράψει την ευγνωμοσύνη του λαού για τον Άγιο.

Την ίδια μέρα ο Σεβασμιώτατος Αρχιερέας Αθανάσιος συνέγραψε ευχαριστία προς τον Ύψιστο και παρήγγειλε να εκφωνηθεί σε όλες τις εκκλησίες.

Ήταν δε, ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον και συγκινητικό θέαμα να βλέπει κανείς τον κόσμο στις εκκλησίες γονατιστό και με δάκρυα στα μάτια να αναπέμπει προς τον Θεό και τον άγιο τις ευχαριστίες του!

Ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζει η επίσημη επιστολή την οποία έστειλε προς τον αρμοστή του νησιού, δηλαδή τον Βρετανό κυβερνήτη του, η αρμόδια επιτροπή που συστάθηκε για την πανδημία στην οποία εξέφραζαν την απορία τους για πώς η νόσος δεν διεκπεραίωσε το έργο της καταστροφικής της αποστολής και η επιτροπή αυτή απέδιδε στη θεία αντίληψη το ήπιο και την ταχεία παύση της!

Από την έκδοση "Βίος, πολιτεία και αγώνες του εν αγίοις πατρός ημών Σπυρίδωνος, Αρχιεπισκόπου Τριμυθούντος του Θαυματουργού", των εκδόσεων Οίκος Μ. Σαλίβερου.